

Scénář k rozhlasové reportáži

PETR KARLÍK

FZŠ A MŠ BARRANDOV II., V Remízku, Praha 5

zpracovali: Jan Karlík, Matěj Řezáč

pod vedením Mgr. Jany Motyčkové

Pan Karlík se narodil v Teplicích, patřících v té době do Sudet, těsně před vypuknutím druhé světové války v roce 1938.

„Můj otec tam pracoval jako důlní inženýr na jednom z dolů v té mostecké uhelné pánvi.“

Protože byly Sudety zabrány Němci, přestěhovali se na jižní Moravu do Kyjova, kde začal chodit do první třídy.

Nad jižní Moravou prolétaly obrovské formace spojeneckých letadel, které bombardovaly Německo.

„Třeba letělo i tři sta letadel v jednom takovém obrovském chumlu a byl vždycky jakoby vyhlášený nálet a my jsme museli okamžitě opustit školu a šli jsme domů. Ta letadla nikdy tu jižní Moravu nějak nebombardovala, lítala vždycky jenom přes tu Moravu. Ráno tam a v poledne zpátky. Skoro každý druhý den byl vyhlášen nálet, takže nás vždycky pustili ze školy domů a koncem února náš ředitel rozhodl, že vlastě vůbec nemá cenu, abychom do školy chodili, protože bychom ji museli honem opustit. Takže už koncem února jsem dostal vysvědčení za první třídu a už jsme do školy nemuseli vůbec chodit až do konce května.

Koncem války se jeden z bývalých zaměstnanců dolu, kde pracoval otec pana Karlíka, dal k partyzánům. Věděl, že se v každém dole nachází skladiště s výbušninami a chtěl toho využít.

„... a on přišel za otcem a řekl mu: „Heleďte se, my partyzáni dneska v noci sem přijdeme, vypáčíme sklad a vezmeme si výbušniny, protože budeme potřebovat vyhodit do povětří nějaký mosty a tak.“

A taky se tak stalo, skladiště doopravdy vykradli.

„Co ale se nestalo dál. Asi za tři dny jednotka Gestapa chytla čtyři tyhle partyzány a mezi nimi právě toho bývalého zaměstnance. Otec měl strach, že jak ho budou vyslýchat a třeba i mučit, tak že řekne, jak to bylo a že o tom můj otec věděl. Otec se začal okamžitě skrývat, napřed žil u nás v domě ve sklepě, ale pak se přesunul do sklepa k nějakým známým a až do konce války žil v jejich sklepě.“

Na závěr nám pan Karlík řekl ještě jednu zajímavost.

„Na naši zahradu dopadl někdy v polovině dubna veliký dělostřelecký granát a vybuchlo to tam. Nikomu se ale nic nestalo, protože na zahradě naštěstí nikdo nebyl. Dva stromy kvůli tomu spadly, ale jinak jak říkám se nikomu nic nestalo.“

Panu Karlíkovi za jeho vyprávění moc děkujeme!

